

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU

ROČNÍK V.
CERVEN

ČÍSLO
1978 10

BESEDA

Nový
salonní tanec
pro PIANO sklad

Nový
nacionální balad
pro PIANO par

FERDINAND HELLER.

Vydáno v nakladatelství Domestica v Praze
V. PÍLAZE, AD. CHRISTOPH & W. KUHNÉ

č. 1104

Vilpku Neta a Gaster 1978

Cena 11 Kč

Ve Vídni C.A. Sprin

Slogan : CO VŠECHNO
SKAUT

MUSÍ

Jednoduše a krátce : nic nemusí. Sám od sebe se skautem stal a líbí se mu skautské ideály, zda kterými jde. Nelze předpokládat, že se všichni stanou stoprocentními skauty okamžitě složením slibu. Každý se svojí cestou, více či méně, rychleji či pomaleji přibližuje k tomu, co zakladatelé skautingu a jejich následovníci nabízejí mladým lidem jako cíl : být dobrým člověkem, znát přírodu a mít ji rád.

Když čteme skautské knihy včetně řádů, pravidel a her, nikde se nepíše, že něco skaut musí. Skaut zná, skaut umí, skaut koná, skaut mluví pravdu, skaut nekouří atd. Ale nikdy, že by skaut něco musel nebo nesměl. Kouzelná slovíčka MUSÍ a NESMÍ nejsou ze skautského slovníku. Jsou spíše ze slovníku poručníků, diktátorů a tyranů a bohužel se někdy zapletou do jazyka některých vedoucích a rádců. Jak jednoduše se všechno organizuje, jak všechno běží jako na drátku, když každý MUSÍ. Je to zajisté jednodušší poručit než přivést na myšlenku, přestovat ji, rozvíjet, přesvědčovat příkladem a uskutečňovat, aniž ten, kdo je veden, si je tohoto vedení vědom. K podobnému počínání je třeba mnoho trpělivosti a někdy i sebezapření.

Každé vlče, světluška, skaut či skautka potřebuje tyto neviditelné otěže. Veden a usměrňován potřebuje být každý. Někdo víc a jiný méně. Cesta za dokonalostí stále zůstává záležitostí osobní. Proto je ve skautingu vůdce, který vede a rádcé, který radí a ne velitel, který velí a ani učitel, který by jen poučoval.

Dospíváním se mnozí dostávají do rozporu s autoritami. Autoritou jsou pravidla a řády a také vůdci. Je věcí každého jednotlivce, zachová-li si pro život v ardeci zásady, které si osvojoval na zaházkách, vycházkách a táborech. Zásady lze opustit, ale bylo by zlé, kdyby z odporu k autoritám se bývalí skauti obrátili proti skautským zásadám a začali hlásat opaky : třeba lež, špatné skutky a podobně.

Jsem pro život bez věčného musíš a nesmíš. To je mé malé zamyšlení na adresu všem, kteří chtějí být lepšími, aniž by museli.

/Převzato z holandské STEZKY/

KDOPAK BY SE HADA BÁL, 'ZLÉHO HADA ....

/dokončení/

Jak slíbeno, zbývá si ještě povědět, co si počneme se smolařem, kterého by přece jenom had uštknul. V žádném případě se nemusíme vyděsit k smrti a to ani při uštknutí vlčete či světlušky.

Hadí kousnutí poznáme podle dvou vbodnutí jedovatých zubů do kůže. Vypadají jako vpichy dvou jehel.

Jelikož se jedná skoro vždycky o uštknutí do některé z končetin, tedy do ruky či nohy, je první pomoc stejná jako u poranění tepny : podvážeme končetinu nad ranou. Podvázání nesmí trvat déle než 2 hodiny. Ale do té doby se už skoro vždycky dostaneme k lékaři. Někteří z našich vůdců táborů jsou zároveň doktory, např. Rašek, Maugli, Vrně, Alan a ti mají v táborové lékárně vždy hadí sérum.

Není-li lékař k dosažení, třeba při horské túře, pak musíme jednat sami : čistým kapesním nožem nebo dýkou /kterou má skaut stále ostrou/ provedeme v místě uštknutí hluboký řez. Chvilí to bolí, ale když mecháme ránu řádně vykrvácet, je také největší nebezpečí za námi.

V žádném případě ránu nevysáváme, protože jed se může dostat sebemenším poraněním, které každý člověk v ústech má, do krevního oběhu.

Velmi důležité : nedávat žádný alkohol ! To je bohužel velmi rozšířený omyl, věřit na jeho účinek proti uštknutí. Pravý opak je pravdou : alkoholem se totiž rozšiřují cévy a tím se dostává jed ještě rychleji do těla. Neškodí ale silná černá káva, popř. v malých dávkách i medikamenty, posilující srdce.

A pak už rychle k lékaři. Čím méně pohybu přitom uštknutý má, tím lépe.

Tolik tedy k první pomoci. A tu mne napadá vtíp ze serie o esenbácích - čs.policajtech, o jejichž inteligenci nemá lid valné mínění :

Dva tito šmidrové jsou na obchůzce ; jeden z nich šlápne omylem na zmiji. Co teď ? Druhý rychle listuje v sešitku s první pomoci. Pak vytáhne pistoli a vystřelí do vzduchu.

' Co blázníš, troubo, ' ptá se ten uštknutý.

" No tedy čtu přece - při uštknutí hadem vypal ránu ! "

Závěrem si znovu řekněme jako v úvodu : v našich krajích oprávněně musíme žít ve strechu z jedovatých hadů.

Ěrbovní pověsti

Vyprávějí nám sestry *Ilana a Klára K.*

O ČÁPOVI.

Skaut je ochráncem přírody, kterou miluje a neničí. Neláme v lese větve, neplaší zvěř a ptákům nevybírá hnízda. Mnohý skaut dokonce již dokázal ptákům a zvířatům žijícím v přírodě zachránit i život. Zraněné nebo nemocné vyléčil a po uzdravení opět pustil na svobodu. Podobně jak to dělají správní skauti, to udělal, ale již před mnoha sty roky, i malý Petr, syn vladky Jana z tvrze Dobřenice.

Od nepaměti totiž na střeše jejich stodoly hnízdila čapí rodina, které zde každým rokem vyseděla malá čápata. Jednou se však stalo, že jedno z mladých vypadlo z hnízda a zlomilo si křídlo. Petr se mláděte ujal, ošetřoval a krmil ho, až se zase uzdřevilo. Dal mu také jméno Šotek a malý čáp za ním potom běhal jako pejsek a přišel i na zavolání.

Nastal však čas, kdy čapí odlétají do teplých krajů, a tak také Šotek s ostatními táhnul na jih a s nimi se opět vracel každým rokem na vladyckou tvrz.

Uplynulo několik roků a z chlapce Petra se stal dospělý rytíř, který musel ne knížecí zavolání s ostatními českými šlechtici odjet na křížovou výpravu do daleké Palestiny. Kterému rytíři se podařilo dostat se do země mohamedánů, měl možnost poznat nevídanou krásu arabských měst, přepychvé látky, voňavky, cizokrajné ovoce, koření, ale běda, dostal-li se do zajetí Mohamedánů. A z těch byli nejkrutější Turci.

Tato smůla potkala i Petra, neboť byl v boji zajat a prodán bohatému Turkovi. Měl do konce svého života pracovat jako zahradník v rozsáhlém parku. Mladý rytíř byl však hlava otevřená, brzy se naučil turecky a se svým pánem, který si ho časem oblíbil, se mohl dohovorit jeho vlastním jazykem. Jednou se stalo, právě když s Petrem jeho nynější turecký pán v sadě rozprávěl, že tam přilétlo hejno čápů. „Pohleď, pane!“ zvolal Petr, „Tam ten stojící u stromu se vrací domů do hnízda na naší tvrzi!“

„Nesmysl“, řekl Turek „jeden pták jako druhý, ale přesvědčís-li mne, že máš pravdu, smíš po něm poslat svému otci zprávu, aby tě vykoupil z otroctví“.

Petr se opatrně přiblížil k čápům, aby je nepolešil a tiše zavolal: „Šotku, Šotečku!“ A skutečně, jeden z hejna okamžitě přiběhl a nechal se od Petra hladit.

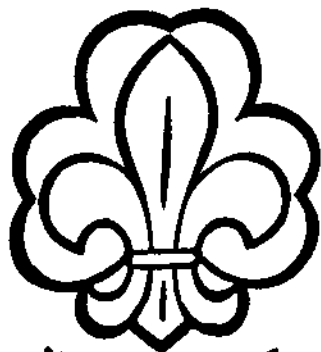
Dále již nemusíme nic psát, protože všechno dobře dopadlo, a od těch dob nosí Dobřenští z Dobřenic na modrém štítě bílého čápa, s červeným zobákem a nohama.

A můžeme vám i prozradit, že jej bude hrdě nosit, ale to až bude velký, i Jan Dobřenský, narozený dne 31. srpna 1977 v Paříži.

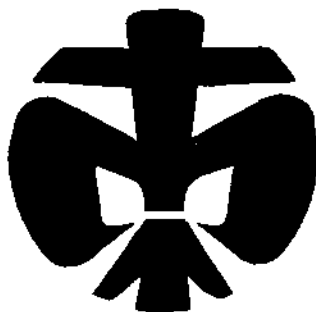
TISKAŘSKÝ ŠOTEK zase zle řádil v posledním, květnovém čísle Tam-tamu. Přečtete si p o z o r n ě Erbovní pověst o leknínových listech a jistě vám neunikne pravopisná chyba, kterou nám tam vpašoval. Je to taková "pěkná, mastná" chyba, které se lidově říká "hrubka" nebo také "hrubice" a úspěšného lovce této hrubé chyby odmění redakce pěknou známkou a uveřejní jeho jméno. Lovu zdar!!!

ŠKALTSKÉ OZNAKY

UÆR BEREDT

Dánsko

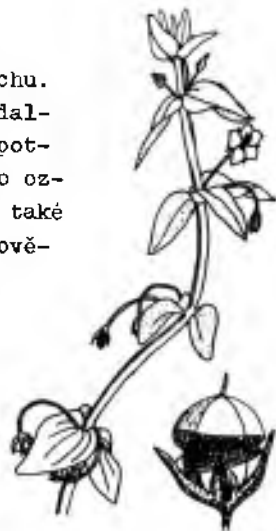
Německo

Kytička k ničemu

Mnoho rostlin využívá člověk ke svému prospěchu. Některé mu skýtají potravu, jiné ho šatí. Z dalších vyrábí užitečné věci, jiné slouží jako potravina pro dobytek. Řada rostlin se pěstuje pro ozdobu, mnoho jich obsahuje léčivé látky. Jsou také rostliny jedovaté a nemalé množství souží člověka jako obtížný plevel. Kolem sebe nalezneme ale také rostlinky, které nejsou prakticky k ničemu a také nejsou příliš známe.

Na polích, u cest, v zahradách nebo na rušných místech najdete často drobnou, křehkou květinu, která vás snad upoutá trochu zvláštním odstínem červeně svých květů /rumělková barva/. Při troše štěstí ji můžete najít i v barvě modré. Není opravdu k ničemu. Dříve se jí sice připisovaly léčivé vlastnosti - užívala se na všechno možné od žlučnickových kamenů přes bradavice a duševní choroby až po vzteklinu -, ale dnes je vše zapomenuto. Najdeme ji po celém světě, ale neví se přesně, odkud pochází. Nesžila se s domácími rostlinami a jakmile se tyto začínají vracet na místo, odkud byly člověkem vypuzeny, už ji tam nenajdeme. Pozorujte někdy, co dělá se svými květy během dne! Je-li hezké počasí, otevřou se kolem deváté hodiny a odpoledne ve čtyři se zavírají. Když je ale ošklivo, otevřou se jen částečně a nebo vůbec ne. Však se jí také říkalo v Anglii „poor man's weather glass“ - barometr chudých. Zajímavý je také způsob, jakým se otevírá kulovitá tobolek se semeny - praskne hezky rovně „po rovníku“ a semínka pak zvolna rozfoukává vítr. A ještě jedna zajímavost - celá rostlinka obsahuje tzv. saponiny a když si ji rozemnete na mokřích dlaních, pění jako mýdlo. Jeden český lidový název pro ni je také „husí mýdlo“.

Kytička se jmenuje správně česky **d r c h n í č k a r o l n í**. Německy Gauchheil, holandsky podobně guichelheil. Francouzi jí říkají mouron rouge. Botanik ji zná pod latinským názvem *Anagallis arvensis*.

Před 5 lety se začlo v curyšském oddíle s nácvikem Besedy. Brzo se věci ujala choreografka paní Výrostková a obětavý organizátor pan Šašek. Tak do I. celošvýcarského skautského Folk-festivalu ve Winterthuru se stačila nacvičit první polovina, do II. festivalu pak celý tanec. S Českou besedou se též hostovalo na Evropských dnech v Cáchách.

Infikován byl pak III.oddíl Bern, který se též může pochlubit nedávným zahraničním zájezdem na krajanový ples do Frankfurtu. Ale o tom z úst povolavých.

O ZAČÁTKÍCH NAŠEHO TANCOVÁNÍ

V létě 1975, tedy po prvním táboře na Zátocce dobré naděje začali jsme se v Bernu pravidelně scházet. A jednoho dne s Mámu přijela Jiřinka, učitelka tance, která byla ochotná naučit nás Českou besedu. Začla s jednoduchými prvky krok-sun-krok a taky pata-špička. Ale ouha ! Nebylo to zdaleka tak jednoduché. Nejdřív se nám zamotaly nohy, protože to byly asi pro každého z nás první taneční pokusy. mně se ze začátku pletly nejen nohy, ale i pojmy pata a špička. Jistě to pro Mámu vypadalo ze začátku beznadějně, chtít udělat z těch skákajících koz tanečnický. Po mnoha a mnoha týdnech se nám konečně podařilo naučit se přeskákat celou Besedu. A pak už nám to šlo čím dál lépe.

Naše první vystoupení bylo ve Winterthuru na kateřinské zábavě. Když jsme po dlouhém připravování vylezli trochu nejistě na podium, bála jsem se, že udělám nějakou blbinu. Ale dopadlo to, díky Mámině náповědě lépe než jsme očekávali. Všechna další vystoupení jsme brali už klidně, ani nás nevyvedlo z míry, když nám při jednom vystoupení chyběl hoch do páru. Tak jsem dostala za úkol tancovat pána. Tak docela jednoduché to nebylo. Musela jsme si pořád připomínat : "Jsem kluk, jsem kluk ...". Tím se ukázalo, že my děvčata můžeme zastoupit kluky, když se nedostaví.

Vlastovka

BESEDA O BESEDĚ

Z letošního zimního tábora na Belalpu se rozběhla Česká beseda po Evropě. Povím těm, kteří se jí rádi učili, něco z její historie. Sestavil ji v r.1862 z lidových písní a tanců hudební pedagog Ferdinand Heller a taneční mistr Karel Link. V této práci jim výdatně pomáhali hudební skladatel Bedřich Smetana a básník Jan Neruda. Vy z Belalpu si jistě vzpomenete na pěknou besedu o Šárce ze Smetanovy ~~symp~~ Má vlast a bernští také nezapomněli na Štědrovečerní romanci od Jana Nerudy z mikulášské besídky. Zmíněné pomocníky najdete na titulním medajlonku při tanci Besedy. Jestlipak poznáte, který z nich je Bedřich Smetana ?

Vydržíme-li tancovat Besedu do r.1982, sjedeme se z celé Evropy a zatančíme si ji v mnoha kolonách na počest těch, kteří ji pro nás před 120 lety složili. Už se na to těším.

- Máma -

V článku je použito slovo beseda ve dvou významech. Kdo je oba může vysvětlit ? Výherce čeká pěkná odměna.

C O N Á S S P O J U J E

Cipes je chytrý hoch. Zahrál si na silnou vůli a tuze se baví. Nalistoval si Erbovní pověsti a píše: Močál, pokrytý lekníny. Zítra připiše: Močál, pokrytý listy. Ostatně to je snadné, vždyť -ny a -ty jsou beztak tvrdé slabiky. Pak vymyslí: Hora, porostlá javorý, duby. Ano, duby; protože druhý pád zní dubu. Dále píše Cipes: Pahorek porostlý lesy. Ale co si počne chudák hoch s knížetem? Jaké to zvláštní podstatné jméno! Skloňuje se: kníže, bez knížete, ke knížeti, na knížete, kníže!, s knížetem; v množném čísle: knížata, bez knížat, ke knížatům, na knížata, s knížaty. Podivné, ale hezké, vidíte. Pak vyjel kníže se všemi rody /snadné, že?/ a o den později se utkal s vetřelci. Podle Cipse, který denně připsal jednu větličku. Radoval se, že konečně došlo na měkké -i, protože se říká vetřelec - bez vetřelce a taky proto, že -ci je měkká slabika. Dobytek - dá rozum, má jen jednotné číslo. I s neprátelei si Cipes poradil, ať kdoví, kde se vzalo to -á- uprostřed? Pro krásu, příteli, pro krásu, přátelé!

Jan Neruda

Žil v minulém století. Chcete-li to vědět přesně, tedy narodil se r. 1834 v Praze a zemřel 1891. Jeho otec byl trafikantem a matka posluhovačkou a tak se ani nedivíme, že mladý Neruda, nadějný žák malostranského gymnázia, svá pozdější vysokoškolská studia na právnické a filozofické fakultě nedokončil: neměl peníze! Tak se nakonec uchýtil jako novinář, psal básně, články, povídky - "živil se perem" - jak se vzletně říká. Ale věřte, že to bylo v té době pramizerné a nevýnosné živobytí.

Jednou byl Neruda pozván do Vlachova Březí na Šumavě. Je to půvabná horská obec nedaleko jiného známého městyse - Husince, rodiště našeho slavného mistra Jana Husa; uložená je v pohraničních šumavských hvozdech, které sousedí s Bavorskem. Nad městečkem se rozkládá neveliký pahorek, v létě zachumlaný ve svěží zeleni, kam básník rád chodíval na procházku. Na samém vrchu je kaplička a v ní - Ježíš na kříži. Takovéto kapličky naleznete všude, ale tento Ukřížovaný se přeci jen čímsi liší od podobných křesťanských památek. Tělo Ježíšovo nenese stopy zranění a v jeho tváři se nezračí smutek a utrpení. I vypráví se, že se tu před mnoha lety udál zázrak. Způsobilo ho malé děvčátko, tak malé, že nechápalo, že vidí před sebou na kříži pouhou sochu. Pohled na Ježíše, trpícího na kříži je dojímal tak velice, až přišlo na myšlenku Ukřížovanému pomoci a rozhodlo se, že rány ošetří a zahojí....

Ale přečtete si o tomto příběhu Baladu horskou, báseň, která byla napsána před sto lety. A jste-li opravdu pozorní čtenáři, možná, že pochopíte, proč se o básnících říká, že jsou nesmrtelní a proč mezi nesmrtelné české básníky počítáme i Jana Neruda.

BALADA HORSKÁ

"Řekněte mi, babičko má, co že rány svírá,
po čem člověk, těžce raněn, přece neumírá?"

"Rány hojí otevřené na tom lidském těle
jenom čarodějná jarní šťáva z jitrocele."

"Řekněte mi, babičko má, co se dobře dává,
je-li ochořelá hlava bolestí až žhavá?"

"Na tak těžký úpal hlavy pomoc jiná není
nežli mladé jarní listí z lesní jahodní".

Dítě z chaty vyskočilo, do sousedních polí -
"Daruj šťávy, jitroceli, na vše co kde bolí!"
S pole spěchá ku lesině, přes trní a hloží -
"Dej mi to své mladé listí, jahodino boží!"
Co kde chtělo, rychle mělo, ke kostelu běží:
na kříži zde před oltářem Kristus rozpjat leží.

"Potírám Tvá svatá prsa, myju bok Tvůj svatý,
tělíčko zas uzdraví se, Ježíšku můj zlatý -
kladu čerstvé listí lesní na hlavu a líce,
nebude ti hlavičku tvou bodat úpal více!"

Nad kostelem velké zvony do vůkolí zvoní,
lid se sbíhá, v prsa bije, zázraku se kloní:
jak to dětská duše snila
vůle boží vyplnila.

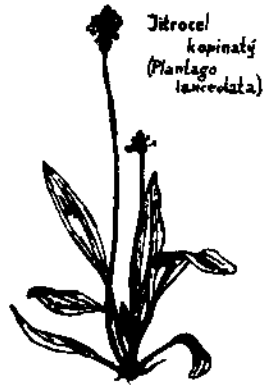
Podnes mají v horské víšce obraz Trpitele,
nemá rány ve svém boku, nemá trnu v čele.
Bílá lilje v ranní záři po celičkém těle.

JITROCEL

Všechny rány zhojí
na tom lidském těle
jenom čarodějná
šťáva z jitrocele.

Takovou moc připisovaly naše prababičky téhle zajímavé rostlině. Něco na tom asi bylo, protože ani dnešní medicína na jitrocel nezapomněla - šťávu z něho najdete v různých sirupech proti kašli. To je ale pouze jeden způsob využití jeho léčivých vlastností. Rozmačkané listy, přiložené na ránu, urychlují hojení a dobře nám poslouží jako první pomoc. Máme to u nás v oddíle vyzkoušeno. Také ve skautské kuchyni nalezneme pro jitrocel použití - pokrájené listy /nejlepší jsou mladé, natrhané dřív, než se objeví květní stvoly/ můžeme jíst jako zeleninu nebo je dáme do polévky. Zajistíme si tím přísun důležitého vitamínu A. Bylo také zjištěno, že výtažek z listů vzbuzuje nechuť ke kouření. Nemělo by se na některých táborech zavést večerní žvýkání jitrocele v táborové radě?

Jitrocelů známe dnes na celém světě asi 275 druhů. To, co jsme si právě řekli, platí především o jitroceli kopinatém. Ale skoro stejně dobré jsou i ostatní běžné evropské druhy - jitrocel větší /Plantago major/ se svými širokými listy a květenstvím jako „myší ocásek“, nebo jitrocel prostřední /Pl. media/, který tvarem listů i velikostí květenství stojí někde mezi prvními dvěma. Naši „švýcaři“ by měli znát jitrocel alpský /Pl. alpina/, velmi ceněnou pastvu pro dobytek/„Adelgras“/. Kolem mořského pobřeží se vyskytuje Plantago coronopus, s českým názvem vra-
nožka, a v Holandsku ho prý někde pěstují jako salát. Je to pravda?

Jitrocel větší
(Plantago major)

Květy jitrocele jsou nenápadné. Nepotřebují lákat hmyz, k opylování jim slouží vítr. Seménka jitrocele většího se po navlhčení pokryjí lepkavým slizem a snadno se přichytí na nohy zvířat či člověka. Tak se tato rostlina dostala do celého světa. Indiáni ji přílehavě nazvali „stopa bledé tváře“. Kam vstoupili bílí osadníci, vyrostl brzy také jitrocel.

BABKA KOŘENÁŘKA

Babka nám visí doma na stěně nebo venku na podsadě stanu. Vznikla ze dřeva, nejlépe z břízy. Je to kulatý či oválný špalík asi 15 centimetrů v průměru a 3-4 centimetry vysoký. Nepodaří-li se nám uříznout ho hladce, tím líp. Babka

bude mít víc vrásek, které nezahradí ani bílý matný lak, rozhodně-li se natřít jím babce obličej. Kůru po obvodu neloupeme, je totiž moc hezká, přírodní. Obličej můžeme orámovat černým, 1cm širokým, matným proužkem. Černě nakreslíme oči, červeně ústa. Na rub babiny hlavy přišroubujeme asi 2 cm širokou laťku, která přečnává po obou stranách asi o 5 cm tam, kde babky mají uši. Tam vyvrtáme dírky, jimiž se dá protáhnout tkaloun, stužka nebo provázek. Tím utáhneme dva sáčky / doporučená velikost 14cm šíře a 20 cm výška / vyrobené z kanafasu, modrotisku nebo jiné látky. Babka má tedy velké náušnice - sáčky. Do nich dáme sušené koření, které jsme nasbírali při svých toulkách přírodou: lípový květ nebo mátu proti nachlazení, šípky, bezinku, jitrocelové listí, jahodíní ....

Říká se u nás doma: před heřmánkem smekni, před bezinkou klekni! Heřmánek hojí všechno, stejně jako jitrocel, z bezinky je výborný čaj, plný vitamínů. Možná, že si takovou babku - kořenářku nachystáte na táboře a až se vrátíte domů, překvapíte maminku vlastnoručně vyrobeným dárkem do kuchyně. Ta se bude divit, že jste na ni mysleli i na táboře. A babka bude vonět tím, čím budete plnit její parádivé náušnice.

Připravte si na táboře levný a chutný

Bezinkový sirup

Deset vybraných, velikých květů bezinky /palic/ ponoříme do dvou litrů vody. Přidáme půl kilogramu cukru a citron. To vše dobře zamícháme a necháme přes noc stát. Ráno pak scedíme roztok přes husté síto a vyždímáme - a osvěžující sirup, patřičně zředěný, je připraven k pití.

I N T E R C A M P 78

Technické údaje: O svatodušních svátcích /12.-15.května 78/ se konal jako každý rok Intercamp. To je sjezd skautů, jejichž státy jsou příslušníci NATO. Intercamp 78 se konal u Westernhohe ve Westernwaldu a byl tentokrát pořádán kanadskými skauty. Zúčastnili se belgičtí, angličtí, francouzští, holanďtí, němečtí /DPSG a CP/, kanadští a američtí /v Evropě/ skauti a skautky /celkem 1666 účastníků/. Kromě toho jsme tam byli s německou delegací také my - čeští a slovenští skauti v exilu. Bylo nás 42 skautek a skautů a 6 činovníků. Oddíl Německo-sever čítal 2 družiny /17 účastníků/: chlapeckou družinu Sov a dívčí družinu Žab. Oddíl Velena Pandrlíka /13 účastníků/ měl chlapeckou družinu Rysů a holky se přidružily k družině Žab. Oddíl bratří Čapků /12 účastníků/, Netopýři /chlapci/ a Lišky /dívký/.
Program a život v Campu: Oficiální zahájení bylo v sobotu dopoledne. My jsme většinou přijeli v sobotu. Trošku nás mrzelo, že jsme při zahájení nebyli jako ostatní účastníci jmenováni, ale aspoň naše vlajka vlála na čestném vlajkovišti. V sobotu a neděli byly na programu hry /přetahování, závod ve vaření vody, postup k cíli se zavázanýma očima pomocí kompasu, řezání klády, překážkový běh atd./. Závodilo se v družinovém celku o body, které byly za jednotlivé disciplíny vypsané. Hodně bodů /100 ze 232/ se dostalo za uchování přírody ve vlastním táboře./Hlavní téma Intercampu 78 byla ochrana přírody/. Přestože jsme nedostali všechny body za ochranu přírody, protože jsme dělali oheň v zemi a ne podle anglického způsobu na nízkém železném "stolečku" a měli jsme udělanou vlastní odpadovou jámu do které nějaký plantážník hodil plechovku a plastik, umístily se všechny naše družiny dobře. Sovy byly dokonce druhou nejlepší družinou na Intercampu 78.

<u>Body:</u> Družina	celkem Bodů	Body za ochranu přírody
----------------------	-------------	-------------------------

Netopýři	191	85
Žáby	177	80
Rysi	167	65
Lišky	161	80

Zlatá medaile: 153-232 bodů

Stříbrná " : 74-152 "

Bronzová " : 1- 73 "

V sobotu večer jsme měli náš táborák. Hlavně jsme zpívali. Měli jsme hodně hostů z jiných táborů, protože se jinde moc nic nedělo. Velké překvapení nám připravil táborový dudák-Kanaďan. Zjistilo se totiž, že jeho otec byl z jižních Čech. Měl bezvadnou harmoniku a české dudy a na obou nástrojích nám něco předehrál. Uměl dokonce ještě několik českých písniček a sám trochu rozuměl i česky.

V neděli ráno byla v táboře svatodušní mše. Pak se pokračovalo v bodovacích hrách. Kromě jiného jsme si "směli protáhnout nohy" na orientačním pochodu podle mapy. Nešlo to na čas, ale Rysi si přece jenom udělali ostudu. Udělali totiž "rekord" a zvládli pochod za 7 hod.

/nejlepší čas byl 2¹/₂ hod./. Večer byly na programu subcampové táboráky /Intercamp byl rozdělen na subcampsy-podtábory/. V našem podtáboře byl táborák na nic. Byli tam Němci, malá skupina anglických skautů a my. Museli jsme jim to trochu "oživit", protože Němci stále jenom fvali nějaké pokřiky, a když zpívali, tak jenom písničky, které nejméně polovina z nich neznala. Nakonec nás to omrzelo, a když jsme zaslechli jednu nepěknou poznámku o nás, sebrali jsme se a odešli do našeho tábora, kde jsme se sesedli kolem malého ohničku. Většina z nás již byla hodně unavená a poprochávalo, takže se již moc nedělo.

V pondělí bylo slavnostní zakončení Intercampu 78. Tentokrát byla i o nás zmínka a dokonce nás pochválili. Potom se balilo a po poledni jsme se rozloučili a odjeli domů.

Doufáme, že se příští rok zase na INTERCAMPU 79 sejdeme.

Jirka - Huvínek

SKAUTSKÝ MĚSÍČÍK

Úspěch lezení školy "Ennenda" pronikl i na veřejnost ...

"Na mou duši, to jsi nemohl požádat o oheň někoho jiného?"

Plavání za ztížených podmínek - s plným žaludkem.

Červen - měsíc růží. Doba radostí u vody, plavání, koupání. Pozor na ty, kteří ještě neumí plavat! Uspořádejte v oddílech plavecký výcvik! Nauč se od maminky několik jednoduchých jídel, neboť tábor je přede dveřmi. Připrav se na odborku plavce! /Z holandské Stezky/

Co vyšpiónoval holandský špión.

Velesezení evropských činovníků se konalo v dubnu v Německu za účasti i našich zástupců. Něco se dohodlo, něco dosud ne. /Přetištěno z holandské Stezky, titulky opatřila redakce./

Zahrajte si na táboře!

Hledej a přines! Nadiktujte hráčům 5 až 10 drobností, které mohou v okolí nalézt a přinést: Kamínek, emrková šiška, baterka, zápalka, mýdlo, jedlová jehlička, lísteček borůvčí, papírek a pod. Kdo předloží všechny tyto věci nejdříve? Vítěz se pak může stát vašim pomocníkem a vymýšlet předměty do dalšího kola. Tato hra se ovšem hodí stejně dobře i v zimě do klubovny!

ZASE SE NĚCO HLEDÁ. Úspěch Obého s písničkou podnítil redakci k tomu, aby také použila tohoto tlampače : kdo by věděl o červené brožůrce Eduarda I n g r i š e "Na kytaru bez not"? Tato zábavná učebnice vyšla před 30 lety. Někdy by se nám hodila, protože v oddílech máme stále nedostatek mladých kytaristů. Kytara, jak známo, je nástroj tuláků, básníků i králů, ale hlavně skautů. Tuto učebnici bychom si ofotokopírovali pro Tam-tam a obratem vrátili.

N a š i s k a u t i v A m e r i k e

Nielen v Európe, ale aj v Amerike, lepšie povedané v Los Angeles naši skauti pokračujú v práci, ktorá im bola čoma komunistami zakázaná.

V okolí Los Angeles máme tri skautské skupiny a každá z nich poriadala pravidelné letné i zimné tábory, alebo 'puťáky'. Lanského roku boli dva skautské tábory. Jeden pre začiatočníkov, ktorého sa zúčastnilo 45 detí vo veku od 7 do 13 rokov. Tento tábor bol asi 300 km od Los Angeles. Druhý bol pre skúsenejších skautov vo veku 13 až 17 rokov, v prekrásnom pohorí, asi 1.100 km od Los Angeles a zúčastnili sa ho aj deti z okolia San Francisco. Celkový počet účastníkov bol 25 detí. A tí 'ostrieľaní' skauti poriadali 'puťák' do pohoria Sierry a denná túra bola priemerne 15 až 20 km ; zúčastnilo sa len 12 skautov.

Okrem tejto činnosti zúčastňujú sa naši skauti programu medzinárodnej skautskej skupiny, zloženej zo skautov evropských národností. Z príležitosti narodenia zakladateľa skautingu Bedena Powella usporiadali naši skauti medzinárodnú skautskú besedu za účasti vyše 200 skautov a skautiek. O programu sa vedúci amerických skautov v Los Angeles vyslovil ako 'superb'.

Na medzinárodnom skautskom tábore, ktorého sa zúčastnilo 85 skautov, sa naši, i keď v malom počte, umiestili veľmi pekne.

- Fakir -

TÍM KONČÍME 5. ročník Tam-tamu a ďakujeme čtenářům za jejich věrnost. Redakce to nemá vždy lehké. Někdo pochválí, jiný pohání. Dobře míněnou kritiku ale rádi přijmeme. Není vyloučeno, že v příštím ročníku dojde k organizačním změnám. Děkujeme také dopisovatelům, rozesílatelům /těm obzvláště/, inkasistům a propagátorům. Přejeme všem krásné prázdniny a zdařilé tábory a těšíme se na hromadu příspěvků pro **Sam-tam**.

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 14,- z ostatní Evropy DM 16,-

Bankovní spojení : ze zámoří \$ 10,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowakische Pfadfinder. Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

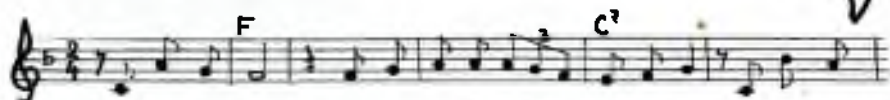
CH-8021 Zürich 1

Verband der

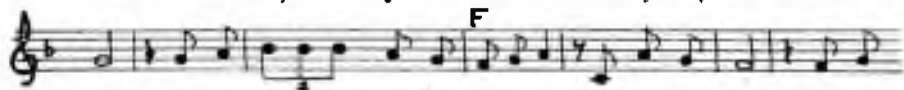
Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

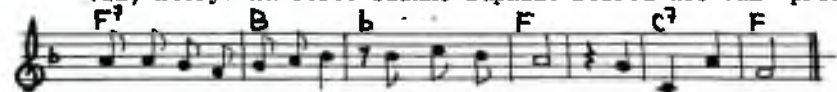
DOBROU NOC

Dobrou noc vám, kterým doma na oči sen padá, dobrou noc

vám, kterým na cestě slunko zapadá. Dobrou noc vám přes mo-

řravé hory posílám: Dobrou noc vám, které rád mám.

